

Publicerad 2006-10-02 14:33 av Emmsan..

Regnbågens höjd

Med dagens nya ögon klättrar jag upp, upp längst regnbågens rygg.

Det är toppen jag ska nå! det har jag bestämt mig för.

Regnet börjar falla med hårda slag, försöker kasta ner mig, ner till det tomma.

Jag glider med fötterna, börjar tappa greppet, tappa förståndet..

Jag ruskar på huvudet, ruskar bort allt det blöta, allt det onda.

Gräver in mina naglar, in i din blöta färgglada rygg.

Jag vägrar att falla! att åter bli den svaga.

Men dina starka färger bländar mig, får mig att vilja ge upp.

Jag blundar och klammrar mig fast.

Dina tysta rosa tårar tar mig tillslut längst upp, upp till ditt fält av varma ränder.

Jag skakar av rädsla men hjärtats tyngd har släppt.

Jag sitter och beskådar det vackra, det vackra som ingen annan ser..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emmsan.. med Poeter.se id #5830 innehar upphovsrätten